

[Hassing Jørgensen.]

senere meget betydelige saakaldte Træaffære, hvor ikke mindre end 3 af Marineministeriets Embedsmænd, og deriblandt en meget højtstaaende, maatte trække sig tilbage.

Ud fra disse Momenter slutter jeg, at det kunde være, at det vilde være rimeligt at give denne Sag et videre Perspektiv, at man ikke burde blive staaende ved de tre Afskedigelser, hvoraf den ene jo endda var i Naade og med Pension, men at man skulde høre op med Ansvar.

Betingelsen for, at Korruption ikke skal opstaa og ikke skal brede sig, maa være, at der forud for en pligtopfyldende Revision fra Administrationschefernes Side udfoldes en redelig og nidkær Omsorg for, at alt gaar rigtigt og ærligt til, at der føres en effektiv Kontrol med Leverancer og Prisers Rigtighed, at Statens Interesser nøje varetages. Naar det er Tilfældet, at Administrationscheferne er lige saa interesserede heri som Hovedrevisoraterne, saa vil efter min Overbevisning Samarbejdet forløbe til gensidig Interesse.

Jeg har i sin Tid personlig medvirket til de første Hovedrevisoraters Oprettelse for Statsbanerne og Postvæsenet, og jeg har haft det Indtryk, at de virkede tilfredsstillende, selv om selvfølgelig Meningsforskelle kunde opstaa, og der var ogsaa nogen Gnidning. Men den Energi, der i denne Sag er lagt for Dagen fra Administrationens Side for at ryste Revisionen af sig, den virker ængstende, og den ligner ikke sædvanlige Udtryk for krænkede god Samvittighed.

Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Forsvarsminister at have sin Opmærksomhed henvendt paa, om en saadan Omsorg for Statens Interesser paa dette Omraade gør sig gældende hos Marineministeriets øverste Ledelse, som Tilfældet efter min Tro er i de øvrige Statsadministrationsgrene.

Jeg kan ikke nægte, at jeg finder det betænkeligt, at den højtærede Finansminister paa de afgørende Punkter har kunnet tiltræde de af Udvalget fremsatte Synspunkter med Hensyn til Hovedrevisoratets Behandling af de under Undersøgelsen inddragne Forhold. Jeg er bange for, at denne Vurdering ikke kan holde over for en kritisk Gennemgang af Udvalgets Arbejde.

Hvis den højtærede Finansminister turde betro mig denne omfangsrige Betænkning, saa tvivler jeg ikke om, at jeg skulde være i Stand til at godtgøre Rigtigheden af min Anskuelse. Imidlertid, det

skal jeg naturligvis ikke insistere paa. Der kan vel ikke være Tvivl om, at Statsrevisionen under den ene eller den anden Form maa yde sit Bidrag til denne Sags Opklaring. Men det vil jo tage Tid, og det vil være uheldigt, om der skulde opstaa nogen som helst Forventning hos Administrationen om, at man kan ryste Revisionen af sig, naar man bare gør tilstrækkelig effektiv Modstand. Der maa formentlig ikke herske Tvivl om, at Revisionen har Ret og Pligt til positivt at overbevise sig om, at ikke nogen Gren af Administrationens taalere Uefterrettelighed, Uorden eller Uredelighed, og der maa ikke kunne opstaa Tvivl om, at Revisionens Antegnelser kan trænge igennem.

De Bemærkninger, jeg her har fremført, er ikke ment som et Angreb paa de højtærede Ministre; de har ingen politisk Hensigt; men de er ment som en saglig Advarsel imod at lade det i øvrigt naturlige Ønske om et godt Samarbejde med Administrationscheferne paavirke den anden Side af Ministrernes Virksomhed, den kontrollerende, hvortil Midlerne er givet i Revisionen.

En Minister bør beskytte sine Embedsmænd, men ogsaa forlange ubetinget Loyalitet fra deres Side. Opdager en Minister, at en Embedsmand medvirker til at skjule eller tilsløre Sandheden over for sin Minister, saa bør Embedsmanden ikke længer beskyttes, saa bør han afskediges. Den moralske Virkning deraf vil være desto større, jo mere overordnet Embedsmandens Stilling er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er en Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen knyttede til Statsregnskabet, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til. For det første vil jeg gerne sige, at med Hensyn til Udmøntningen er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg har gjort tilsvarende Bemærkninger 3—4 Gange ved tidligere Lejligheder, men det har ingen Virkning haft. Det kan være, at naar det nu siges af et Medlem af Regeringspartiet, vil det kunne faa det. Det faar vi se. Men jeg er uenig med det ærede Medlem i Realiteten af det ærede Medlems Betragtninger. Jeg er uenig med ham i, at det ikke er rimeligt at opføre Renten. For det er naturligt at faa at vide, hvad denne eller hin Genstand nu engang koster, og den koster ikke alene det, som